

Кривица је само моја...

Месецима уназад, понављао сам као папагај да Врховник, све и да хоће, од дијалога о фер и равноправним изборним условима, на концу, побећи не може, па Му је (и свима нама, заједно) боље да улудо не губи време, већ да дијалог са представницима опозиције и грађанских протеста и сам иницира!

Није ме нико вукао за језик да изјавим како је упад у зграду тзв. Јавног медијског сервиса потез који не може изазвати неподељене симпатије чак ни код оних који пет месеци шетају широм Србије, јер, ако ћемо о медијима - уз све своје мане и обмане, РТС није главна персонификација (медијског) зла у Србији. Главни тровачи народнога здравља и загађивачи српске животне средине станују на другим адресама, али оне ЈЕСУ приватни посед. Уместо голом силом, медијски мрак се може отерати једино ПРИСИЉАВАЊЕМ оних којима, уместо у праву и правди, закон лежи у топузу да, коначно, почну да ПОШТУЈУ законе које су сами изгласавали и доносили у свом еврофанатичном спринту. Ако неће због грађана Србије, нека то учине, макар, због Венецијанске комисије и МАНТРЕ да "ЕУ нема алтернативу". Јер, било би претужно да се најевропскији од свих проевропских режима у свету, оклизне на, тамо неком, поглављу 23 које се тиче баш тих цивилизацијских "европских вредности" и слобода, рачунајући и НЕЗАВИСНО и НЕПРИСТРАСНО ПРАВОСУЂЕ. За шта, свакако, главни таргет НИЈЕ некакав РЕМ, већ ПРИВОЂЕЊЕ ПОЗНАНИЈУ ПРАВА оних који су право и правду УЗУРПИРАЛИ, ма шта то значило... (видети текст "Медији - ни царски, ни спахијски, а немоли Давидови", 24.4.2019, cvijetnmilivojevic.blogspot.com)

